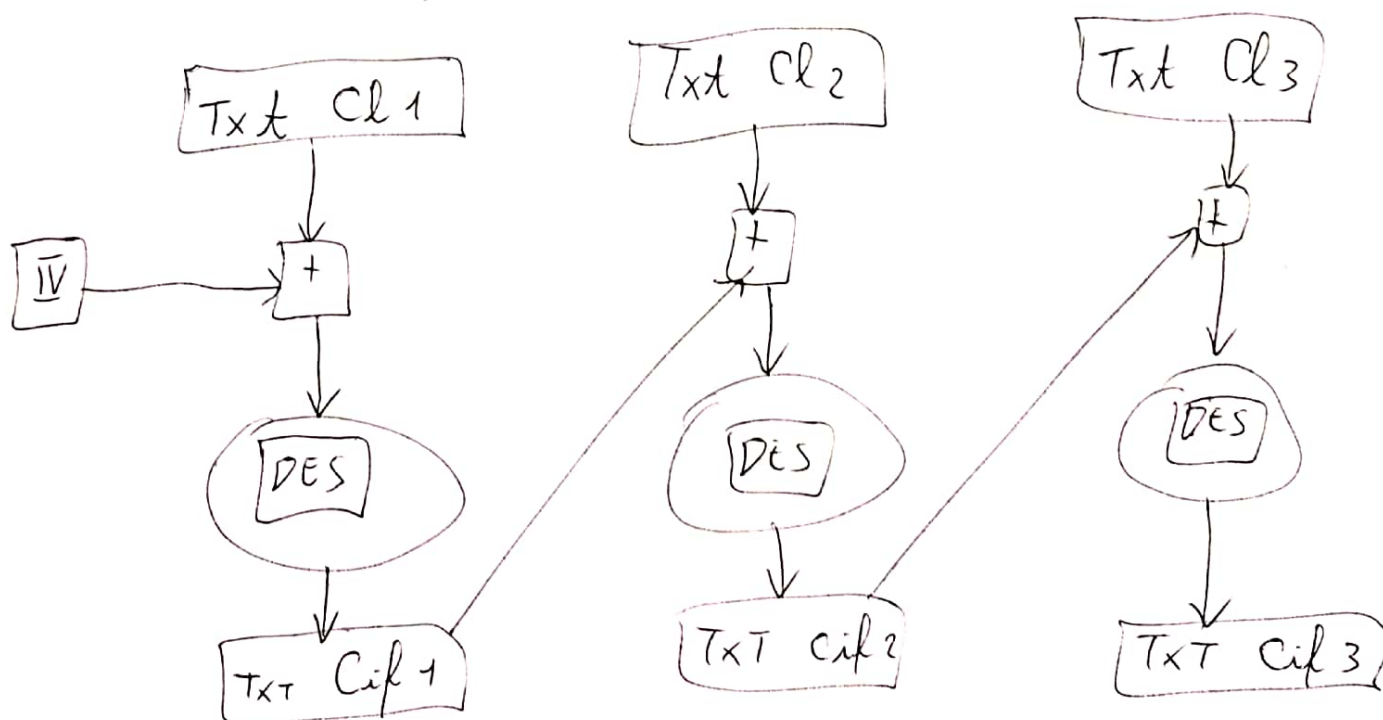

C11

Înțelegerea blocurilor de cifrare (CBC - Cypher Block Chaining)

Lungime de 64 biți $\rightarrow$ DES
128 biți $\rightarrow$ CBC

CBC: se efectuează XOR între textul cifrat pt. blocul i cu textul clar al blocului $i+1$. Pt. blocul rezultat se execută DES. Pt. blocul 0 se folosește un vector de inițializare (IV)

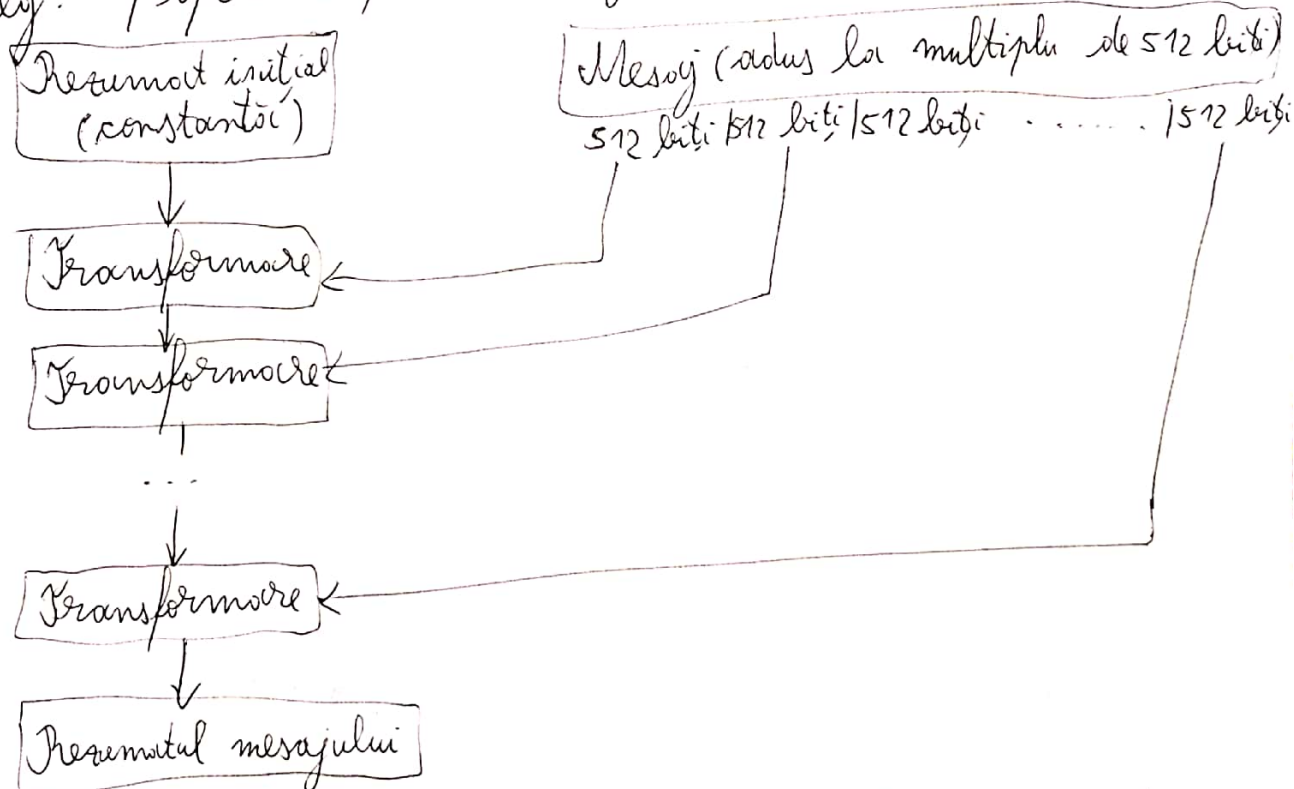

MD = Message Digest.

D. p. s. v. matematic, alg. de trunchiere a MD calculează o sumă de control de lungime constantă dintr-un mesaj de intrare de lungime arbitrară.

Algoritmi MDn și SHA (Secure Hash Algorithm) se bazează pe complexitatea alg. ce produce o ieșire aleatoare a. i. să fie îndeplinită urm. cerință: pt. o ieșire dată, găsirea unui mesaj care să producă exact aceeași ieșire este o pb. extrem de dificilă s. p. s. v. computațional.

Alg. ~~operază~~ operează pe un mesaj de 512 biți.

Nucleul alg. MD5 este transformarea care preia ca intrare valoarea curentă a rezumatului (de dimensiune 128 biți) plus 512 biți de mesaj și determină un nou rezumat (de asemenea de 128 biți). MD5 operează cu cantități de 32 biți. Rezumatul curent poate fi reprezentat ca 4 cuvinte de 32 biți (d_0, d_1, d_2, d_3), iar porțiunea curentă de mesaj ca 16 cuvinte de câte 32 de biți ($m_0 - m_{15}$).

Principalele transformări efectuate de MD5 pot fi împărțite în 4 pași.

→ Pași:

1. Se produce o nouă valoare a rezumatului pe baza valorii vechi și a mesajului de 16 cuvinte folosind 16 pași.

$$Ex.: d_0 = (d_0 + F(d_1, d_2, d_3) + m_0 + T_1) \leftarrow 7$$

$$d_1 = (d_3 + F(d_0, d_1, d_2) + m_1 + T_2) \leftarrow 12$$

....

" $\leftarrow n$ " produce permutare circulară la stânga cu n biți. $F(a, b, c)$ este o combinație de operații pe biți (NOT, AND, OR).

OR) aplicate argumentelor, T_i fiind constante.

2. Diferențele factor de pasul 1 sunt:

- F este înlocuit cu G , iar $T_1 - T_{16}$ cu $T_{17} - T_{32}$.

- Nr. de rotiri la stânga este $\{5, 9, 14, 20, 5, 9, \dots\}$ la fiecare pas.

- În loc de a lua cuvintele mesajului în ordinea $m_0 - m_{15}$, la pasul i luăm cuvântul $m_{(5i+1) \% 16}$.

3. Diferențele factor de pasul 1 sunt:

- F este înlocuit cu H (care este XOR)

- Folosim $T_{33} - T_{48}$ și rotirile $\{4, 11, 16, 23, 4, 11, \dots\}$

- Cuvântul folosit la pasul i este $m_{(13i+5) \% 16}$

4. Diferențele factor de pasul 1 sunt:

- F este înlocuit cu I (care este o combinație de operații pe biți OR, XOR și NOT pe argumente).

- Folosim $T_{49} - T_{64}$ și rotirile $\{6, 10, 16, 21, 6, 10, \dots\}$.

- Cuvântul folosit la pasul i este $m_{(7i) \% 16}$

→ DES și MD5 sunt cu câteva ordine de mărime mai rapide decât RSA atunci când sunt implementați software. RSA este folosit pt. a cripta cantități mici de date (cheie/nr secret).

Protocoale de integritate a mesajului

→ O modalitate de a asigura integritatea mesajului este de a-l cripta cu DES, folosind CBC și apoi să folosească rezidul CBC (ultimul bloc de ieșire al procesului CBC) ca fiind codul de integritate al mesajului (MIC - Message Integrity Code).

Semnătura digitală

→ Este un caz special al codului de integritate al mesajului în care codul a fost generat numai de către un participant.

→ Este o modalitate de a codifica un mesaj electronic, a.ș. destinatarul mesajului poate distinge cine a trimis acel mesaj.

→ Folosind RSA, un participant poate să folosească cheia lui privată pt. a produce semnătura lui digitală cu RSA. Folosind propria lui cheie, orice alt participant poate verifica această semnătură.

Distribuirea manuală a cheilor

→ Folosește metode de distribuție offline pt. a distribui cheile între perechi sau la mai mulți participanți.

→ Dezavantaje: este dificilă, are pb. de securitate și nu oferă o autentificare decât cea oferită în mod implicit.

→ Distribuția manuală a cheilor este necesară doar o singură dată pt. un utilizator anume - cheie de criptare a cheilor (KEK - Key Encryption Key).

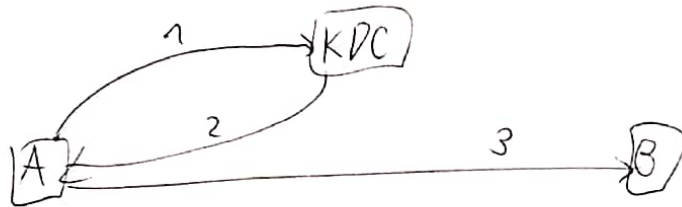
→ Avantaj: este mai eficientă pt. distribuția cheilor de grupuri mari.

Distribuirea cheilor pe centru

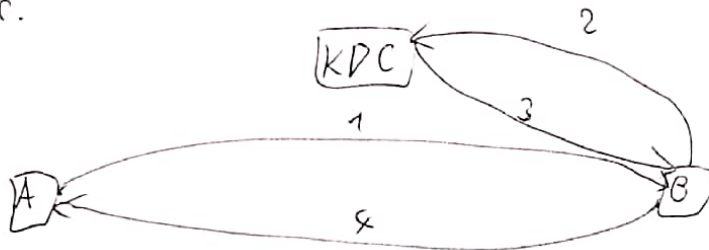
→ Se folosesc pt. a distribui chei între 2+ părți prin intermediul unui tert, credibil, precum:

1. Un centru de distribuție a cheilor (KDC)
  2. Un centru de tranșare a cheilor (KTC)
- depind de KEK.

→ Când A necesită o cheie pt. a comunica cu B, Kerberos cere ca A să obțină o cheie de la KDC înainte.

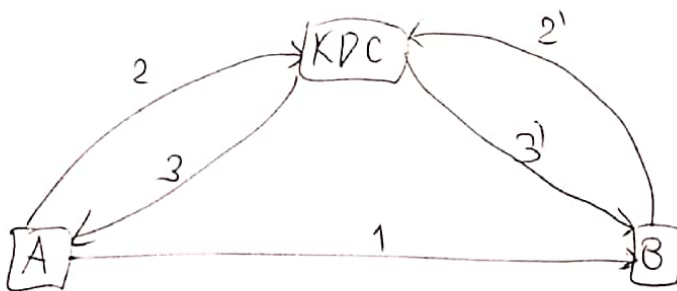
→ În contrast, standardul american ANSI (X9.17) cere ca A să contacteze mai întâi pe B, apoi B să obțină cheia de la KDC.

→ În rețele locale, clienții pot obține cheile (distribuire efortul, care altfel ar fi preluat de către servere).

→ În rețele mari, este opusul (costul conectivității între clienți și KDC necesită Kerberos).

→ Modelul mixt:

Certificarea cheilor

→ Un certificat de cheie publică reprezintă o structură de date folosită pt. a se putea asocia în mod sigur o cheie publică la niște atribute (informații de identificare/autorizare) de utilizator.

[C11]

→ În structura certificatului sunt următoarele câmpuri:

- version.
- nr. serial.
- alg. de semnătură.
- emitent
- subiect
- valabilitate
- cheie publică subiect
- semnătură

→ Revocarea certificării este posibilă și necesară atunci când un CA este spart.